

Въра т. е. на Ислямството сж написани въ Корана, който е, за Мухамеданитъ, почти туй, което и Библията бѣше за Евреитъ.

Мысльта за единството Божіе, умразата къмъ вѣско друго Богослуженіе, милостыята и страннопріемството сж първытъ обязанности за послѣдователитъ на Корана.

Тъзь книга съдържа всички отношенія на политически, гражданскій и вѣроисповѣдний животъ, узаконяюще отъ правителството на народытъ дору до домородныя животъ.

Въ разстояніе на десеть години Мухамедъ подчини цѣла Азія на ученіето и на оржжіята си. Той начърта даже и плана на завоеванъето и въ него обѣща на вѣрующытъ прѣвземањето и на Цариградъ. Словото му са испълни слѣдъ смъртьта му, която са случи на 632 г. подиръ І-Хр.

Той бѣ внушилъ на всиыкытъ си послѣдователи прѣдащностьта, вѣроисповѣдныя и воинственныя си ентузіазмъ.

Арабскытъ главатары избрахъ за Мухамедовъ наслѣдникъ зетя му Абу-Бекиря, комуто дадохъ названиее: *Халифе-и-ресул-Аллахъ* — Намѣстникъ на Божія пророкъ. Първытъ главатары на Ислямството живѣхъ много просто, но раскошностьта, донесена отъ завоеваніята, скоро са вгнѣзди у халифытъ и съ богатствата вмѣкнѣхъ са междуособнытъ войны, и — разореніето.

Въ вѣрмето когато са разчленяваше държавата на Абасидытъ, послѣдны халифскы прѣдставители, появи са единъ новъ народъ отреденъ за да пріеме туй наслѣдіе: тозь народъ бѣхъ Турцытъ.

Освѣнь вѣроисповѣднийтъ интересъ който са отдава на живота на Мухамеда, неговото появеніе имѣ особенно вліяніе върху судьбытъ на турскыя народъ, за това и періодътъ отъ появяваніето на Мухамеда до основаніето на Османската Държава — вѣковетъ на распространеніето на Исляма — броіхъ нѣкои за първа епоха въ подраздѣленіето на Турската Исторія, но ный, като започенвамы собствено отъ